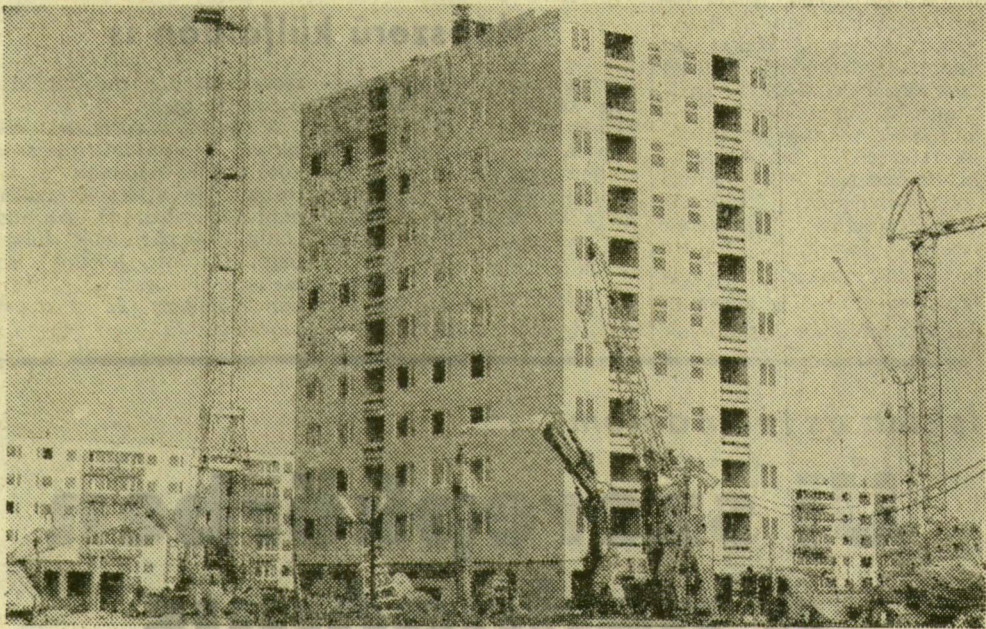

A verseny folytatódik

Az épülő Északi városrész

Kedden hatvankilenc fővárosi vállalat és szövetkezet szocialista brigádjainak képviselői munkásgyűlést tartottak a Láng Gépgyárban. Itt elhatározták, hogy a SZOT és a KISZ KB állásfoglalásának alapján folytatják a szocialista munkaversenyt, és felajánlásokat tettek az 1978. évi tervfeladatok sikeres megvalósítására.

A verseny folytatódik tehát. A lenini gondolat szellemében: „A szocializmus először teremti meg annak lehetőségét, hogy a versenyt valóban széles, valóban tömegméretekben alkalmazzuk.” Ezt hangsúlyozta a Láng gépgyári nagygyűlés is: ahhoz, hogy céljainkat megvalósíthassuk nélkülözhetetlen a munkások, a mezőgazdasági dolgozók az értelemiségiek teremtő erejének széles körű kibontakoztatása, a szocialista munkaverseny lendületének töretlen folytatása. Az állásfoglalás lezsongezi: *a versenymozgalom segítse elő a jövő évre előirányzott életszínvonal-növekedés anyagi megalapozását, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek tereszerű javítását.*

A felhíváshoz már a következő napon csatlakozott néhány szegedi vállalat, így a DÉLEP is. Az építők vállalták, hogy javítják a lakásépítés ütemét, csökkentik az átfutási időt. Jobban használják ki a munkaidőt, takarékoskodnak az anyaggal és az energiával, igyekeznek korszerű termelési eljárásokat bevezetni, javítják a munkafegyelmet.

Az összes általuk épített lakás 47 százalékát adják át az első félévben. Az iskolá-

kat, óvodákat és bölcsődéket pedig augusztus közepén már birtokba vehetik lakóik. Az úgynevezett célcsoportos lakásokba november 30-án költözhetnek tulajdonosaik.

A Szegedi Ruhagyárban a Május 1. szocialista brigád intézett felhívást a kollektívákhoz, hogy csatlakozzanak a munkaversenyhez. A felajánlás lényege: a vállalat dolgozóinak létszáma 1978-ban várhatóan százszázalékos; ennek ellenére a mostani szinten tartják a termelést, teljesítik a tervet. Nagy dolog ez, hiszen a munkaidőalapból 220 ezer esik ki. Az eredeti tervek szerint a termelékenységnek 4,1 százalékkal kellene növekednie. A ruhagyáriak ennek túlteljesítését vállalják. Javítják termékeik minőségét, betartják a szállítási határidőket.

Ebben az esztendőben átszervezték a gyárat. Ötönyszalagot indítottak, itt 400 ember dolgozik. Ok azt vállalták, hogy már az első évben mind mennyiségben, mind minőségben túlteljesítik az előirányzatot. Valamennyi brigád vállalta, hogy segít a gyár üzemszervezési gondjain, saját munkáját elemelve ad javaslatokat a műszaki vezetőknek.

Csatlakoztak a felhíváshoz a Dél-magyarországi Áram-

szolgáltató Vállalat brigádjai is. A DÉMÁSZ dolgozói ebben az évben 16 százalékkal szolgáltattak több energiát, mint tavaly. Az országos növekedési átlag csak 6 százalék volt. Háromszázmillió forint értékű új vezetéket építettek. Ezeket az eredményeket szeretnék 1978-ban túlszárnyalni.

A munkaverseny legyen segítője a gazdasági hatékonyság növelésének, a korszerű, gazdaságos termelési szerkezet kialakításának. Szélesíteni, ösztönözni kell azokat a kezdeményezéseket is, amelyek a dolgozók szakmai továbbképzését, a rokon szakmák elsajátítását szolgálják, és összhangba kell hozni a képzést a termelési szerkezet korszerűsítésével — fogalmaz a Láng gépgyári felhívás. Ennek szellemében születnek most a felajánlások Szeged gyáraiban, üzemeiben, vállalatainak. A versenymozgalomnak különös jelentőséget ad, hogy 1978-ban ünnepeljük pártunk megalakulásának 60. évfordulóját.

Jövőre nemzeti jövedelmüket 5 százalékkal kell növelni. Az egy lakosra jutó átlagos jövedelmet pedig 7 százalékkal, a fogyasztói ár-színvonalat négyvel. Összesen 90 ezer lakást kell építenünk.

Nagy feladatok ezek, csak akkor teljesíthetők, ha a továbbfolytatódó munkaversenyben mindenki teljesíti azt, amit vállal.

A család dicsérete

Írta: Koncz János

A család az emberi civilizáció történetének több évezredes, sok megpróbáltatásnak kitett, de napjainkig és a távoli jövőre is időtállóan bizonyuló intézménye, alapsejtje. A történelem nehéz évszázadainak tanulmányozása során egyszerre találkozunk a boldog, békés családi élet utáni vágygal, annak megénekelésével és a viharok tépdeste családi sorsok keserűségével. Évszázadokkal ezelőtt valószínűen örökértékű szépséggel fogalmazta meg Shakespeare az eszményi család mottójaként VIII. szonettjében: „Halld, egymásnak mily édesen felelget kölcsönös rendben s hitvesként a húr, mint mikor férj s a boldog nő, s a gyermek dala egyetlen dallammá simul.” Az egyetlen dallammá simuló boldog családi életet az emberiség történelmének közel 15 ezer háborúja, járványok száza, népek pusztulásának hosszú sora tette tömegméretekben szinte lehetetlenné.

A hatvan évvel ezelőtti nagy történelmi sorsforduló a családok számára is új társadalmi és érzelmi távlatokat teremtett. A szocialista forradalom győzelme után egy országban immár hat évtizede, a szocialista közösség országaiban is emberöltőnyi ideje annak, hogy a költők által oly szépen megénekelt családi kör — nem gondok, nehézségek és ellentmondások nélkül, de — a történelemben soha nem tapasztalt módon virágozik. Eközben — különösen a szovjet családok — óriási áldozatokat hoztak a faszim ellen, az emberiség haladásáért vívott harcban. E hősi küzdelem sokak millió halottja a második világháborúban ugyanannyi család nem múló keserűségének volt forrása.

Nem véletlen, hogy a családok létbiztonságáért folyó küzdelemnek a második világháború óta és napjainkban is döntő tényezője a béke biztosítása. És ha most családjainkat a karácsony békéje veszi körül, nem feledhetjük, hogy ez nem önmagától, vagy valami megfoghatatlan erőtlől való, hanem eredménye a haladó, a békéért küzdő erőket következő harcának, bátor erőfeszítéseinek. És amikor Kisfaludy Sándor sorait idézve mondjuk: „Áldott béke! Idvez légy!” — arra is gondoljunk, hogy ez a béke a mi békénk és mindannyiunkon sok múlik, hogy az emberiség egyik alternatívájából egyetlen perspektívája legyen. Csak így reagálhatunk helyesen azokra a törekvésekre, amelyek — éppen a legutóbbi hónapokban és napokban a Szovjetunió komplex békeprogramja szellemében — széles körű nemzetközi együttműködés alapján kibontakoznak.

Hazánkban a béke megőrzéséért folytatott küzdelem együttes feladatunk a fejlett szocialista társadalom építésével. A családok helyét és szerepét a fejlett szocialista társadalom építésében pártunk XI. kongresszusa a következőkben jelölte meg: „A család szocialista társadalmunkban az emberi együttélés alapvető közössége, mindennapi tevékenységével olyan feladatokat lát el, amelyek nem csupán az egyén, hanem az egész társadalom számára rendkívül fontosak. Társadalmi eszközökkel segíteni kell, hogy a családi kapcsolatok új, szocialista elemei erősödjének. Ehhez részben szemléleti változásra, részben a szolgáltatások és a gyermekintézmények fokozott fejlesztésére van szükség. A szocialista társadalom harmonikus fejlődésének, nemzetünk jövőjének fontos feltétele a születések számának megfelelő alakulása... Társadalmunk megbecsülésében részesíti a gyermeket nevelő szülőket és elvárja, hogy a szülőket is felelősséggel, a szocialista erkölcsi normák szerint neveljék gyermeküket.”

E program jól kifejezi azokat az erőfeszítéseket, amelyeket pártunk, a társadalom, a szocialista család politikai, gazdasági és erkölcsi, összességében emberi létbiztonságáért tesz, illetve meghatároz, de egyben utal arra is, hogy szocialista előrehaladásunk tereszerű megvalósulásában nem kicsi a családok lehetősége és felelősége. Ugyanezt a gondolatot fejezi ki a Magyar Népköztársaság 1972-ben elfogadott és törvényerőre emelt Alkotmánya, amely kimondja: A Magyar Népköztársaság védi a házasság és a család intézményét... különös gondot fordít az ifjúság fejlődésére és szocialista nevelésére, védelmezi az ifjúság érdekeit... védi az állampolgárok életét, testi épségét, egészségét, és betegség, munkaképtelenség, öregség esetén támogatja őket.

A család társadalmi létbiztonságát, funkciói gyakorlásának lehetőségét több tényező mind hatékonyabban biztosítja, illetve ösztönzi. A politikai létbiztonság alapvető feltétele a szocialista törvényesség garan-

tálása hazánkban. A közösségi célokért az egyéni boldogulás alapján tanúsított cselekvő tenniakarás növekvő elismerést és tiszteletet kap társadalmunk minden szférájában.

A teljes foglalkoztatottság, amely immár folyamatosan garantálja a munkához való emberi jog gyakorlását, megteremti a lehetőségét az emberi tehetség és alkotóvágy szinte korlátlan kibontakoztatásának. Gazdasági célkitűzéseink mindinkább arra ösztönöznek, hogy az emberi alkotóerő tartalékait felszínre hozzuk, a tehetséget kamatoztassuk. Fontos, hogy mindez a társadalmi értékmérő norma áthassa a családi gondolkodást is. Lényeges ez a mai felnőtt társadalom szempontjából is, de nem kisebb mértékben annak érdekében, hogy a felnövekvő ifjúságban támasztott társadalmi követelmények és a családi példamutatás közel kerüljön egymáshoz. Röviden szólva a termelés—elosztás—fogyasztás sorrendisége kell, hogy meghatározza nemcsak a társadalom, hanem a családi értékmérő normákat is olyan feltételek között, amikor — Simon István költő szavával: „Valahol, vajh ki tudja hol, ki sejtí meddig és mitől, nagy ívben láthatatlanul húzódik a családi kör.” Vagyis — bár a család tagjai a termelésben több helyen vesznek részt, a fogyasztásban viszont együtt, mégis — gondoskodni kell arról, hogy a család közösségében a munka, az alkotás tisztelete legyen a meghatározó erkölcsi tényező, és az elosztás és a fogyasztás úgy szerepeljen, mint a javak előállításának egyik fontos eredménye és körülménye. A láthatatlanul húzódó családi kör ilyenén láthatóvá tétele a közösségi együvé-tartozásban nagy lehetőség.

A családi létbiztonság számos tényezőjéről szólhatunk még. Ismeretes, hogy társadalmunkban az emberi javakat tekintve a békekben a munka szerinti differenciálás, a jövedelemben a családok közötti különbségek csökkentése a cél. A lakások százezei, a bölcsődei, óvodái, kollégiumi, napközi otthoni, iskolai, kórházi helyek ezrei épülnek folyamatosan hazánkban. Megépítésükben természetesen a családok tagjai is részt vesznek, de egyben mind igazságosabban részesülnek is abból. Nem kevés múlik a családokon, hogy e téren is milyen ütemben tudjuk terveinket teljesíteni.

Összességében a családi élet feltételei — gondjainkkal együtt is — dinamikus ütemben fejlődnek. Amint azonban az életben mindenütt, itt is érvényes, hogy a feltételek változása befolyásolja, de nem határozza meg kizárólagosan és főleg automatikusan az életsszemlélet alakulását. Vagyis — amint arra a XI. kongresszus is utal —, a családi élettel kapcsolatos szemléletformálásban is jelentős feladatunk vannak még. Ha összehasonlítást tehetünk, úgy tűnik, mintha a családi életet tekintve a feltételek gyorsabban változnának, mint a szemlélet. Mire gondolunk? A feltételek javulásával nem tartott lépést a családi kapcsolatok szakítószáltságának erősödése. Csongrád megye pedig a nem éppen tiszteletreméltó első helyen áll a megyék között az ezer családra jutó válások számával országosan. Természetes, egy megromlott családi kapcsolat rendezésének tisztességes útja lehet a válás is, ez azonban nem jelenti azt, hogy a családi kapcsolatok szétesése eszményeink közé tartozna.

Nagy tartalékaink vannak az egészséges anya- és gyermek kultusz szemléletű formálásában is. Lehet, hogy Arany János verssorai túlzottan idilliek, de a családi élet legfontosabb értelmét és szépségét mégis jól kifejezik, amikor az anya „asztán elvegyül a gyermekértársaságban, mint csillagok közt a nyájas hold világa”, és „amint körül néz a vig csemetéket, sötét arcúdtól elsimulnak szépen”. De felvethetjük azt is, hogy nem kevés a gyermeküket felelőtlenül vállalók sora, amit az is jelez, hogy indokolatlanul növekszik az állami gondozott gyermekek száma. Iskolai nevelésünkben is — úgy tűnik — a holt napi szülő nevelésében jelentős tartalékaik vannak. De vannak tartalékok a szülő tiszteletére nevelésben is. A szülővel nem törődő gyermek semmivel sem tisztességesebb, mint a gyermekeivel nem törődő szülő.

A karácsony egy nap az esztendőből, nem kis mértékben a családi együvé-tartozás sajátos érzelmi töltésű ünnepe. A családok életének nyugalma és szépsége azonban az év további 364 napjában ugyanúgy fontos, mint ma. Szocialista törekvéseink szerint a munka mindennapjai is lehetnek a családi életben ünnepek. Azt a közösségi erőt, amelyet a család biztos tagjainak, becsülnünk, erősítsük és kamatoztatunk kell.

Fejlesztési terv és költségvetés 1978-ra

(Folytatás az 1. oldalról.)

fogyójtó, a Vértó víztelenítő csatornája és az új versenyuszoda befejezésére költenek; a szennyvíztisztító telep beruházási programja készül el; a vízvezeték-hálózat 5,7 kilométerrel, a szennyvízcsatorna-hálózat 10 és fél kilométerrel nő. Az új kórházi pavilonra jövőre 25 millió jut, s elkészül egy új szociális otthoni beruházási programja. A kulturális ágazat 53 millió forintjából befejezik az algyői 75 és a dorozsmai 100 személyes óvodát, elkezdik az újszegedi 100 személyes óvoda építését, előkészítik a móravárosi, a hatyási és a tápéi óvodaépítést. Összesen 500 új óvodai helyet és 16 új állomásos iskolai tanteremmel számol a jövő évi fejlesztési

terv. Jövőre készül el az Ifjúsági Ház is.

A tanács 1978-ban is komoly összeget fordít szolgáltatásfejlesztési támogatásra. Az északi városrészben épülő új autószerelőházhoz 10 millió támogatást nyújt, a Palyolat Vállalat gépparkjának rekonstrukcióját és a Szűcsipari Szövetkezet vegytisztítóját pedig 2—2 millióval segíti.

A város 1978. évi tervének vitájában Török József, a városi pártbizottság első titkára is részt vett és több elvi jelentőségű mozzanatra hívta fel a figyelmet. Mindenekelőtt megállapította, hogy ez a terv megfelelően takarja az ötödik ötéves terv eredeti szándékait és megvalósítása annak fontos részese lesz. Igen nagy a tanács

felelősége és a feladata, hiszen 1978-ban az ez évről maradt, áthúzódó munkákat is be kell fejezni, ezek nélkül ugyanis erős hátrányba kerülünk. Ezt a fejlesztési tervet a munka menetében további részletekig ki kell dolgozni, pontosá kell tenni, megteremtve benne az elvárások és a lehetőségek minél harmonikusabb egységét. Ezzel együtt is reális azonban a terv, mert egyrészt jobb szervezőmunkával, kooperációval teljesíthető, másrészt a vállalati beruházások központi mérséklése kedvezőbb kivitelezési feltételeket teremthet a várospolitikai célok szolgálatához.